

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 71/2012
19.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Б. и др, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 718/12 од 05.09.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 442/12 од 17.05.2012. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 718/12 од 05.09.2012. године, као основан, па се УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/12 од 17.05.2012. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. 23204/10 од 08.02.2011. године, окривљени М.Б. и Б.С., оглашени су кривим због извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру Републике Србије, за које дело им је изречена условна осуда тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године не изврше ново кривично дело.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1017/11 од 23.03.2011. године, поводом жалбе браниоца окривљеног Б.С., а по службеној дужности, укинута је пресуда Основног суда у Новом Саду К. број 23204/2010 од 08.02.2011. године, и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку Основни суд у Новом Саду је пресудом К. 998/2011 од 27.10.2011. године, окривљене М.Б. и Б.С. огласио кривим за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру РС, и изрекао им условну осуду тако што им је утврдио казну затвора у трајању од по осам месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/12 од 17.05.2012. године поводом жалбе браниоца окривљеног Б.С., а по службеној дужности, укинута је пресуда Основног суда у Новом Саду К 998/2011 од 27.10.2011. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 718/12 од 05.09.2012. године, против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 442/12 од 17.05.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни

касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости укине наведено решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/12 од 17.05.2012. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби у смислу члана 385. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 442/12 од 17.05.2012. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП-а прописано је да ће другостепени суд, уколико је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наведена одредба, дакле, прописује процесну забрану другог укидања пресуде и враћање првостепеном суду на поновно суђење, па самим тим и ограничење у поступању другостепеног суда, те је у конкретној процесној ситуацији другостепени суд био дужан да у смислу одредбе члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе.

Како другостепени суд то није учинио већ је првостепену пресуду по други пут укинуо у истом предмету, то је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/12 од 17.05.2012. године, повређена одредба кривичног поступка из

члана 385. став 2. ЗКП, на штету окривљених, јер они имају право на суђење у разумном року у смислу члана 4. став 1. тачка 4. ЗКП, и да одлуку донесе законом одређен суд, што је у конкретном случају Апелациони суд у Новом Саду.

Због учињене повреде закона било је нужно укинути правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости подигнут, па је Врховни касациони суд, уважењем захтева укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 442/12 од 17.05.2012. године, с тим да се предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду, на поновно одлучивање о жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.